

Posudek bakalářské diplomové práce

Autor/ka práce: Elizabet Khaust

Název práce: «Imitacionism» jako nová forma umění v prostoru sociálních médií

Posudek vedoucí/ho práce

Posudek oponenta/ky

Autor/ka posudku (jméno, příjmení, pracoviště): Václav Janoščík, KF FAMU

Hodnocení obsahu a výsledné podoby diplomové práce (A/výborně – B/velmi dobře – C/dobře – D/dobře s výhradami – E/dostatečně– F/nedostatečně – nedoporučeno k obhajobě)

Vhodnost zvoleného cíle a přístupu práce.....	C
Relativní úplnost zpracované literatury ke zvolenému tématu.....	E
Schopnost kriticky vyhodnotit a použít odbornou literaturu.....	E
Logičnost struktury práce, souvislost jejich kapitol.....	D
Jazyková a stylistická úroveň práce.....	D
Dodržení citační normy (pokud se v textu opakovaně vyskytují přejaté pasáže bez udání zdroje, práce nemůže být doporučena k obhajobě).....	E
Obrazové přílohy v dostatečném rozsahu, oprávněnost a vhodnost příloh, grafická úprava.....	C
Původnost práce, přínos k rozvoji oboru.....	C
Celkové hodnocení diplomové práce.....	D

Slovní hodnocení diplomové práce včetně otázek, k nimž se diplomant/ka musí při obhajobě vyjádřit:

Bakalářská práce Elizabety Khaust se snaží postihnout novou uměleckou formu v souvislosti s performancí a sociálními sítěmi.

Nejprve velmi stručně mapuje vztah internetu a umění, konkrétněji sociálních sítí. Dále se věnuje fenoménu net.artu (Alexej Šulgin) a memů (Lauren Kaelin), u kterých již uvádí a interpretuje příklady jejich využití v umění. Nejprve se stručně věnuje Lauren McCarthy a Shia Leboeufovi. Poté formuluje určitý žánr „deníkové performace“ (Steven Roggenbuck), který dále rozvíjí svým termínem „imitacionismus“ (Alan REsnick, Natalia Ullman).

Předkládaná práce má celou řadu různých nedostatků. Mezi ty **obsahové** patří nedostatečná práce s literaturou a (neinternetovými zdroji). Přitom některé tematické bloky jsou již uceleně zpracované (např. net.art je i v českém prostředí přesvědčivě analyzován, zejm. díky Marii Meixnerové).

Čistě pro příklad, část věnovaná memům samozřejmě odkazuje k Richardu Dawkinsovi a vysvětluje jeho východisko a nakonec identifikuje i znaky internetových memů. Ale přímo neodlišuje původní obecný význam (z hlediska kulturologie) od užšího významu memu v rámci internetové kultury (proti, kterému se vymezuje sám Dawkins; podobně nijak nezmiňuje hlasitou kritiku celého memetického paradigmatu v teorii kultury; dále uvádí tři umělecké příklady, ale nijak memy v umění teoreticky neukotvuje. Jednak zde chybí nějaká literatura, kritický odstup, nebo zobecnění a zhodnocení jednotlivých strategií.

Přitom na jiných místech je text ještě více zlomkový. Po části o memech tak následuje prakticky jednostránková podkapitola symptomaticky nazvaná „Performace dříve až po současnost“.

Některé dílčí teze zůstávají teze nevysvětlené a přinejmenším zjednodušující (např.: „Elitnost digitálního umění, nejčastěji síťového umění nebo umění nových médií. V dnešní době nejprogresivnějším směrem moderního umění je videoart, které díky digitálním technologiím výrazně pokročilo.“ str. 9)

Zajímavější pasáže můžeme najít v částech věnovaných „deníkové performance“ a „imitacionismu“, ale i ty by si jistě zasloužili širší a kritičtější zpracování, stejně jako alespoň snahu nalézt nějaké teoretické prekurzory. Například pojem imitace (mimésis) je jedním z klíčových pojmů reflexe umění v celých jeho dějinách a zde zůstává bez jakékoli opory v literatuře, nebo konceptuálního přiblížení.

Mezizávěry ve formě bodů jsou srozumitelné a sympatické, ale velmi často chybí bližší zdůvodnění nebo jejich kritika.

Z **formálního** hlediska je nutné poukázat na nesystematické řádkování a špatnou bibliografickou úpravu, ve které chybí i citované stránky, nemluvě o malém počtu odkazů na (neinternetové) zdroje.

Jsem rád že přes počáteční obtíže se stylistikou a Českým jazykem obecně se práci podařilo dotáhnout do čitelné podoby. Nicméně zde zůstaly některá problematická místa, ať již co do gramatiky, či srozumitelnosti (např.: „Následně vznikají tematické diskusní fórumy, profesionálně zaměřeny sociální sítě, elektronické vědecké knihovny, encyklopedie.“ str. 4-5)

Na práci lze nicméně vyzdvihnout jednoznačný osobní zájem autorky o celou problematiku, značnou odvahu a originalitu při formulování vlastních východisek a pojmů.

Přesto musím konstatovat, že na výsledné práci se výrazně podepsala absence pravidelnějších konzultací. Bakalářský projekt Elizabety Khaust tak do jisté míry zůstal nedopracovaný. Myslím, že stačilo nemnoho péče na víc a výsledek (i mé hodnocení) mohl být výrazně lepší.

Přesto **doporučuji** práci k obhajobě s výsledným hodnocením D

Otázky k obhajobě:

1.

Část věnovaná memům končí jakýmsi závěrem:

„Pod vlivem MEMů se ocitlo nejen současné umění, ale celý internetový kontent.

Používání memů se stalo neodmyslitelnou součástí PR kampaní a postů zpráv, a také postupně proniká z virtuálního světa do reálného, takový fenomén jako textový mem se stal součástí lingvistické zásoby současné společnosti.“

Mohla byste Vztah umění a memů rozvést blíže? Představují memy strategii, kterou umělci jednoduše přijímají, nebo se jí snaží nějak kriticky reflektovat?

2.

„Máme-li podtrhnout tendence spojené se sociálně mediálním uměním, uvádíme následující: snaha o prostotu a naivitu, snaha o realističnost a dokumentárnost, egocentrismus obrazů, sklon k tvorbě smyšlených identit, mísení žánrů, ironie směřovaná k otázkám vnímání skutečnosti.“

Tento závěr celé práce vyvolává nejen řadu otázek ale i napětí – jak byste uvedla do vztahu „realističnost“ se „smyšlenými identitami“, „naivitu“ a „ironii“, „dokumentárnost“ a „egocentričnost“?

Datum:

Podpis: